

Tištěná média 1

Mít tak buřinku Otty Šimánka...

[zobrazit sken](#), [skeny titulních stran](#)

Tištěná média, Datum publikace: 24.04.2025 0:00:00, Datum importu: 24.04.2025 0:19:43, Zdroj: Týdeník Květy, Autor: red (2009) a ver, Rubrika: Lidé, Strana: 52, Periodicita: Týdně, Vydavatel: VLTAVA LABE MEDIA, a.s., Provozovatel: VLTAVA LABE MEDIA, a.s., Země: CZ, AVE: 385 741 Kč, GRP: 1,47, OTS: 131 961, Prodaný náklad: 24 885, Tištěný náklad: 38 276, Čtenost: 131 961, Plocha: 97001 mm²
VZPOMÍNKA

Za svůj život Otto Šimánek ztvárnil řadu zajímavých rolí. Většina z nás si ale při vyslovení jeho jména vybaví jedinou. Pan Tau, kouzelný nemluvící muž, který umí plnit dětem jejich přání, se stal fenoménem.

Pro jeho hereckou kolegyni Boženu Böhmovou (1925–2020) ale nebyl nejelegantnější v buřince a obleku anglického gentlemana. „Nejkrásnější vypadal v kostýmu pierota. Dokázal zatancovat píseň, vystihnout pohybem jejího ducha,“ popisovala.

Na tom, že svým založením spíš nesmělý umělec měl neobyčejné pohybové nadání, se shodovali všichni pamětníci. Trvalo však dlouho, než přišla šťastná náhoda a spolu s ní životní role.

Kočoval s Jindřichem Plachtou

Maminka v době těhotenství bydlela ve vesničce Stájiště. Otto se dral na svět velmi rychle, takže ani nestačila dojet k lékaři... „Narodil jsem se 28. dubna 1925 v Třešti, v lékárně na pultě,“ dával k dobrému herec.

Dětství prožil v Praze. Rodiče dostali práci v karlínské Tesle, maminka jako hospodyně u pana továrníka, otec coby vrátný. Otto se s perspektivou zaměstnání v Tesle vyučil elektromechanikem, ale tuto práci nikdy nevykonával, protože mnohem víc ho lákalo divadlo.

Objevoval se v amatérských souborech a své první role si pečlivě zaznamenával do deníčku. Prošel Divadlem Obratník, hrál společně s Jindřichem Plachtou v jeho kočovném souboru a po druhé světové válce v pražském Divadle 5. května. Následovaly štace na Moravě: Zlín (tehdy Gottwaldov) a Ostrava.

Boty dolů!

Ve Zlíně žil se svou ženou Hermínou, která dělala v divadle vlásenkářku, a narodila se jim tam dcera Alexandra.

V 50. letech přešel do angažmá v Ostravě. Zde se stejně jako ve Zlíně setkal s dramaturgyní Helenou Šimáčkovou (1928–2019).

„Otto byl velký romantik, toužil po výrazných rolích, třeba po Romeovi. A nenechal si vysvětlit, že to není nic pro něj. Nicméně měl ohromné pohybové nadání a já měla pocit, že vím, jaká role by mu slušela. Oslovila jsem tedy Františka Kožíka, aby pro něj napsal divadelní verzi Největšího z pierotů,“ vyprávěla.

Otto Šimánek měl konečně svou velkou roli – mima Jeana Gasparda Debura – a právě ta mu otevřela cestu do Městských divadel pražských. Jeho první návštěva nového působiště se stala památnou, z úcty k této scéně si před vstupem zul boty a vešel dovnitř bos...

Zpočátku se zdálo vše růžové, protože cítil profesionální šanci a konečně mohl být s milovanou ženou a dcerkou. Jenže v divadle se mezi tehdejší hereckou elitou trochu ztratil. Navíc dcera ještě jako velmi mladá otěhotněla, nechala školy a poté se s otcem na delší dobu rozešla. Potom přišla rána největší, jeho žena zemřela na rakovinu. Jelikož stále platí přísloví, že „každý mrak má stříbrný okraj“, čekalo ho nejúspěšnější období kariéry a nová láska s designérkou Ludmilou Muchovou, s níž zůstal až do konce života.

Pan Tau přichází

V polovině 60. let scenárista Ota Hofman (1928–1989) a režisér Jindřich Polák (1925–2003) vymysleli pána s buřinkou, který plní dětská přání.

„Věděl jsem, jak bude vypadat, jak se bude pohybovat, jenom jsem nevěděl, kdo to bude. Důležité bylo, že jsem si ho představoval jako pantomimickou stylizovanou postavu, která bude mít všechno jen v očích a pohybech,“ vzpomínal

Jindřich Polák. Náhoda tomu chtěla, že zahlédl v televizi záznam Největšího z pierotů a najednou věděl, kdo se stane jeho kouzelným hrdinou.

Otto Šimánek postav vtiskl svou duši. Snad všichni, kteří ho znali, se shodovali na tom, že takovým panem Tau byl vlastně i v civilu... „Pan Tau rozuměl dětem a nerozuměl dospělým. I proto mluvil dětem z duše,“ uvedl herec v jednom rozhovoru. „Děti neošidíte, ty vás chtějí celého,“ dodal.

Postava provázela umělce 20 let. V červnu 1969 se začalo na Barrandově natáčet prvních šest dílů, nakonec jich vzniklo 33, a navíc několik filmů. Herec byl rázem populární doma i ve světě.

„Mám rád, když děti dávají najevo, že skutečně věří kouzlům, jaká buřinka dělá, svěřil se. „Musím jim sice vysvětlovat, že ta pravá kouzelná buřinka čaruje jen ve filmu a ta, kterou vozím na besedy, je obyčejná, ale ani tak nejsou zklamané.

Dětský svět je sám o sobě kouzelný prohlásil.

Pozdvižení v zoo

Natáčení provázela řada příhod. Pamatujete třeba na slona Bimba, který v Poplachu Popanu v oblacích panu Tau ukradl buřinku Ve skutečnosti to byla slonice Shanti z pražské zoologické zahrady.

„Režisér Jindřich Polák se zmínil před svým zetěm, mým učitelem z přírodovědecké fakulty Jerykem Řepou, že potřebuje na natáčení sluně, a Jeryk si vzpomněl na mě,“ popisoval začátek spolupráce s filmaři Zbyněk Šíša, který sloní slečnu vycvičil.

„Pro zvíře jel 3. června 1977 do německé firmy, která dovezla slony z Indie. Filmaři už měli sluně vybrané dopředu, mělo na hřbetě nápis Barrandov. Jenomže bylo tak nervózní, že ho Indové nebyli schopni vyvést ze stáje. Taky jsem si všiml, že má do zadní nohy zařiznutý řetěz, to by se do začátku natáčení nedalo vyléčit. Vybral jsem si tedy jiné sluně, Shanti. Obchodník nechtěl na výměnu přistoupit, našťastí německý koproducent slyšel na argument, že nervózní slon by se nedal vycvičit a způsobil by finanční ztráty,“ s děloval trenér.

Před natáčením Zbyněk Šíša a jeho kolega Karel Dub natrénovávali se Shanti poslušnostní povely, valí jednotlivé situace ze scénáře, naučili ji jezdit na nákladním autě, nastupovat po schodech... Otto Šimánek měl zpočátku z třímetrákového zvířete obavy, ale pak se s ním skamarádil. Aby si na něj zvyklo, chodil za ním v kostýmu, a když ho vodil po zoologické zahradě, byl pro návštěvníky velkou atrakcí. Poslední film vznikl v roce 1988. Tento epilog však už nedosáhl takové popularity jako příběhy předchozí.

Otto Šimánek vedle natáčení dál pracoval v divadle a učil na pražské konzervatoři pantomimu. Bohužel se začaly hlásit také choroby a herec byl stále častěji nejraději sám. Zemřel 8. května 1992. Taky máte občas pocit, že jako pan Tau odkudsi s tichým úsměvem stále pozoruje svět, který by tolik potřeboval jeho kouzelnou buřinku ?

Na tom, že svým založením spíš nesmělý umělec měl neobyčejné pohybové nadání, se shodovali všichni pamětníci.

„Otto byl velký romantik, toužil po výrazných rolích, třeba po Romeovi.“ Dramaturgyně Helena Šimáčková „Pan Tau rozuměl dětem a nerozuměl dospělým. I proto mluvil dětem z duše.“

Snímky Profimedia.cz, VLM, **Ostravský** divadelní archiv/**Národní divadlo** Připravili **moravskoslezské** (František Krasl), Wikimedia.org (si.robi) a archiv - Na **ostravské** scéně jako mim Jean Gaspard Debureau

- Pan Tau pobavil několik generací malých i velkých diváků

LIDÉ

VZPOMÍNKA

Za svůj život Otto Šimánek ztvárnil řadu zajímavých rolí. Většina z nás si ale při vyslovení jeho jména vybaví jedinou. Pan Tau, kouzelný nemluvící muž, který umí plnit dětem jejich přání, se stal fenoménem.

Mít tak buřinku Otty Šimánka...

Pro jeho hereckou kariéru Bořivoj Břetevský (1925–2020) ale nebyl nejpřirozenější v buřince a oběma anglickými gentlemeny. Nejprve vystoupil v kracích písní. Dokázal zatančovat píseň, vystupoval pohybově spíše dohoda... popsal.

Na tom, že svým založením spíš nesmělý umělec měl neobyčejné pohybové nadání, se shodovali všichni pamětníci. „Otto byl velký romantik, toužil po výrazných rolích, třeba po Romeovi.“ Dramaturgyně Helena Šimáčková „Pan Tau rozuměl dětem a nerozuměl dospělým. I proto mluvil dětem z duše.“

Kolébka v Jindřichově Plachtě
Maminka v době těhotenství byla ve vesnici Svatý Ota. Ono se dít na světě velmi rychle, takže ani nezaučila dítka v kládě... „Narodil jsem se 28. dubna 1925 v Třebí, v kládě na parku.“ dítka v dubovém kmeni.

Dítěti prošel v Praze. Rodiče dostal práci v kármě. Tělo, maminka jako hospodyně a pan do věrní, otec coby vrtal. Ono se v perspektivu zraněním v hotel vyvíjel elektronickým, ale nato práci nikdy nevykonával, protože mluvením víc ho lákalo divadlo.

Odpověď se v amatérských sborůch a své první role si pečlivě zaznamenal do deníku. Před divadlem Otomim, byl spíše v Jindřichově Plachtě v jeho ko-lovitěm sboru a po druhé světové válce v pražském Divadle 5. května. Nakladatelé knec na Městské Zlin (tehdy Gottwaldovo) a Otomim.

Boží dítka
Ve Zlíně Ji se svou ženou Hlami, která dítka v divadle vše senkářka, a narodila se jim tam dítka Alexandr.

Na tom, že svým založením spíš nesmělý umělec měl neobyčejné pohybové nadání, se shodovali všichni pamětníci.

V 50. letech přišel do angažmá v Otomim. Zde se sešel jako ve Zlíně s dítka v dramaturgyní Helenou Šimáčkovou (1928–2019). „Otto byl velký romantik, toužil po výrazných rolích, třeba po Romeovi. A senekal se vypsání, že to není nic pro něj. Nicméně měl ohromné pohybové nadání a já měla pocit, že vím, jaká role by mu obslela. Odvětil jsem tedy Františka Krala, aby pro něj napísal divadelní scénu. *Nevěřil, že jsem to*“ vyprávěla.

Otto Šimánek měl k smrti svou velkou mil – milu Kana Gasparda Debureau – a přelst se mu nechtěla. centu do Městského divadla pražských. Jeho první námluva smrtiho přirovnání se byla zraněním, a který k této scéně si přel vtipem našel by v oči dítka... Zpočátku se zdálo vše klidné, protože cítil profesionální lásku

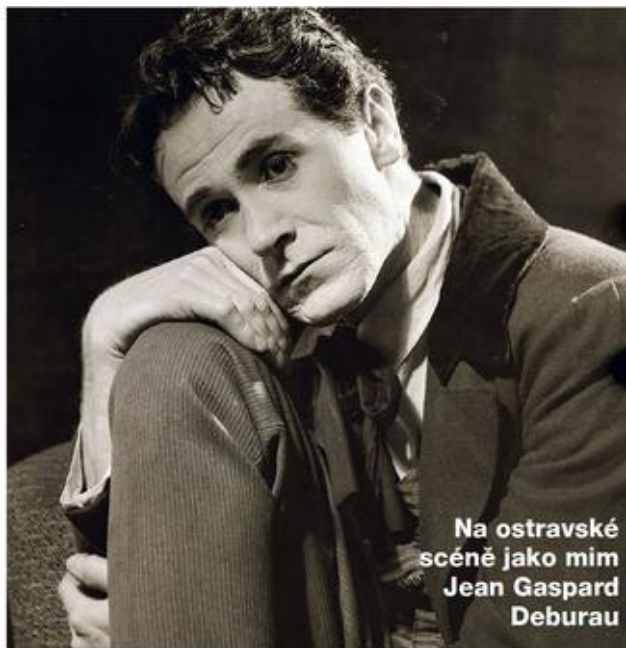
a konečně mohl být s milovanou ženou a dcerkou. Jenže v divadle se mezi tehdejší hereckou elitou trochu ztratil. Navíc dcera ještě jako velmi mladá otěhotněla, nechala školy a poté se s otcem na delší dobu rozešla. Potom přišla rána největší, jeho žena zemřela na rakovinu.

Jelikož stále platí přísloví, že „každý mrak má stříbrný okraj“, čekalo ho nejúspěšnější období kariéry a nová láska s designérkou Ludmilou Muchovou, s níž zůstal až do konce života.

Pan Tau přichází

V polovině 60. let scenárista Ota Hofman (1928–1989) a režisér Jindřich Polák (1925–2003) vymysleli pána s buřinkou, který plní dětská přání.

„Věděl jsem, jak bude vypadat, jak se bude pohybovat, jenom jsem nevěděl, kdo to bude. Důležité bylo, že jsem si ho představoval

Na ostravské scéně jako mim
Jean Gaspard Debureau

**„Otto byl velký romantik, toužil po výrazných rolích, třeba po Romeovi.“
Dramaturgyně Helena Šimáčková**

jako pantomimickou stylizovanou postavu, která bude mít všechno jen v očích a pohybech,“ vzpomínal Jindřich Polák. Náhoda tomu chtěla, že zahlédl v televizi záznam *Největšího z pierotů* a najednou věděl, kdo se stane jeho kouzelným hrdinou.

Otto Šimánek postavě vtiskl svou duši. Snad všichni, kteří ho znali, se shodovali na tom, že takovým panem Tau byl vlastně i v civilu... „Pan Tau rozuměl dětem a nerozuměl dospělým. I proto mluvil dětem z duše,“ uvedl herec v jednom rozhovoru. „Děti neošidíte, ty vás chtějí celého,“ dodal.

Postava provázela umělce 20 let. V červnu 1969 se začalo na Barrandově natáčet prvních šest dílů, nakonec jich vzniklo 33, a navíc několik filmů. Herec byl rázem populární doma i ve světě.

„Mám rád, když děti dávají najevo, že skutečně věří kouzlům, jaká buřinka dělá,“ svěřil se. »

„Musím jim sice vysvětlit, že ta pravá kouzelná buřinka čaruje jen ve filmu a ta, kterou vozím na besedy, je obyčejná, ale ani tak nejsou zklamané. Dětský svět je sám o sobě kouzelný...“ prohlásil.

Pozdvížení v zoo

Natáčení provázela řada příhod. Pamatujete třeba na slona Bimba, který v *Poplachu v oblacích* panu Tau ukradl buřinku? Ve skutečnosti to byla slonice Shanti z pražské zoologické zahrady.

„Režisér Jindřich Polák se zmínil před svým zetěm, mým učitelem z přírodovědecké fakulty Jerykem Řepou, že potřebuje na natáčení slůně, a Jeryk si vzpomněl na mě,“ popisoval začátek spolupráce s filmaři Zbyněk Šíša, který sloní slečnu vycvičil.

„Pro zvíře jel 3. června 1977 do německé firmy, která dovezla slony z Indie. Filmaři už měli slůně vybrané dopředu, mělo na hřbetě nápis Barrandov. Jenomže bylo tak nervózní, že ho Indové nebyli schopni vyvést ze stáje. Taky jsem si všiml, že má do zadní nohy za-

Pan Tau pobavil několik generací malých i velkých diváků

„Pan Tau rozuměl dětem a nerozuměl dospělým. I proto mluvil dětem z duše.“

říznutý řetěz, to by se do začátku natáčení nedalo vyléčit. Vybral jsem si tedy jiné slůně, Shanti. Obchodník nechtěl na výměnu přistoupit, naštěstí německý koproducent slyšel na argument, že nervózní slon by se nedal vycvičit

a způsobil by finanční ztráty,“ sděloval trenér.

Před natáčením Zbyněk Šíša a jeho kolega Karel Dub natrénovávali se Shanti poslušnostní povely, jednotlivé situace ze scénáře, naučili ji jezdit na nákladním autě, nastupovat po schodech...

Otto Šimánek měl zpočátku z třímetrákového zvířete obavy, ale pak se s ním skamarádil. Aby si na něj zvyklo, chodil za ním v kostýmu, a když ho vodil po zoologické zahradě, byl pro návštěvníky velkou atrakcí. Poslední film vznikl v roce 1988. Tento epilog však už nedosáhl takové popularity jako příběhy předchozí.

Otto Šimánek vedle natáčení dál pracoval v divadle a učil na pražské konzervatoři pantomimu. Bohužel se začaly hlásit také choroby a herec byl stále častěji nejrady sám. Zemřel 8. května 1992, ale... Taky máte občas pocit, že jako pan Tau odkudsi s tichým úsměvem stále pozoruje svět, který by tolik potřeboval jeho kouzelnou buřinku? ■

**POUZE V KVĚTECH! DVA ČASOPISY ZA JEDNU CENU
ZDARMA TV MAGAZÍN: Rozhovor s Janem Nedbalem >>>**

TÝDENÍK

květy

17/2025
37,90 Kč

Úžasné
pomazánky

S CHUTÍ
BYLINEK

**VYZKOUŠEJTE POKLADY
STAROČESKÉ KUCHYNĚ**

- JSOU LEVNÉ, ZDRAVÉ
A ZVLÁDNE JE KAŽDÝ
- JARNÍ DELIKATESY
NEJEN Z BAZALKY,
KOPŘIVY ČI POPENCE

JAK JE
DĚLAJÍ JINDE
) ŘECKÁ S MÁTOU
) NĚMECKÁ
S MEDVĚDÍM
ČESNEKEM

